

Notat

Dok. ansvarlig: FCL
Sekretær: ILA
Sagsnr: 08/287
Doknr: 7

21-11-2008

Grønne afgifter i relation til regeringens skattekommission

Regeringen har nedsat en skattekommission, som den 1. februar 2009 skal afgive en betænkning med forslag til en skattereform. En væsentlig forudsætning for skattereformen er, at den flytter skattebyrden fra indkomstskatter til grønne afgifter.

Dansk Energi har i samarbejde med Copenhagen Economics analyseret relevante aspekter ved grønne afgifter.

Konklusionerne er:

1. Vigtigt at skelne mellem sektorer omfattet af EU's CO2-kvotestystem og øvrige sektorer

For el-sektoren og store industrivirksomheder er CO2-reguleringen overtaget af EU's CO2-kvotestystem. Det betyder at *nationale mål* for disse sektorer ikke giver mening, og at *nationale tiltag* ikke påvirker CO2-emissionen i de kvoteomfattede sektorer. Emissionen i disse sektorer er alene fastlagt af antallet af CO2-kvoter.

Det nationale fokus bør derfor ud fra en miljøsynsvinkel være rettet mod de ikke-kvotefattede sektorer, dvs. især transportsektoren, individuel opvarmning og landbrug.

2. Samspil mellem national og international (skatte)regulering

Med implementering af *internationale* fiskale miljøreguleringsmekanismer (EU's CO2-kvotestystem), er alt andet ikke længere lige i den nationale miljøregulering.

Dansk Energi er stor tilhænger af EU CO2-kvotestystem, som – i modsætning til nationale elafgifter i forbrugsleddet - giver et prissignal i retning af at favorisere CO2-venlige brændsler, og rammer alle europæiske el-producenter på samme vis.

Internationale reguleringsmekanismer giver mulighed for at inddrage sektorer, som det af konkurrencemæssige årsager ikke er muligt at medtage i nationale afgiftsmodeller. F.eks. vil EU's CO2-kvotestystem også komme til at medtage flytrafikken.

Endeligt medfører CO2-kvotestystemet, at varer, som produceres ved hjælp af fossile brændsler, bliver dyrere.

Ovenstående positive egenskaber har nationale energiafgifter – f.eks. en topskat på el – ikke. Tværtimod vil sådanne afgifter blot underminere CO2-kvotestystemets miljøvenlige egenskaber, da de får kvoteprisen til at falde.

3. Skatten på drivhusgasser bør være ens på tværs af sektorer og anvendelser

Skal man opnå målsætningen om "mest miljø for pengene", bør alle sektorer og anvendelser pålægges samme afgift pr. tons CO₂. Det betyder, at de sektorer, som ikke er omfattet af EU's CO₂-kvotesystem, bør pålægges nationale CO₂-afgifter på samme niveau som CO₂-kvoteprisen (ca. 150 kr./tons).

4. El-sektoren er i dag meget hårdt beskattet

El-sektoren er allerede i dag hårdt beskattet. De nationale elafgifter i Danmark er klart de højeste i EU. Da el-sektoren samtidig pålægges internationale CO₂-afgifter – via EU's CO₂-kvotesystem – har el-sektoren en markant hårdere CO₂-beskatning end de øvrige sektorer og anvendelser.

5. El-afgifter rammer lavindkomstfamilierne hårdest

Grønnes afgifter vender generelt den tunge ende nedad. Elafgifter er blandt de mest fordelings-skæve afgifter. Kun afgifter på biler har en progressiv fordelingsvirkning.

6. Afgifter på "overnormalt" elforbrug virker ikke og er svære at administrere

En afgift på overnormalt elforbrug, som bl.a. foreslået af El-sparefonden, har ingen miljøeffekt (CO₂-kvotereguleret), og vil være meget vanskelig at administrere i praksis.

Det er således langt fra entydigt at definere et "overnormalt elforbrug". Der kan således være en række forhold, som kan begrunde, at nogle husstande har større elforbrug end andre.

For det første bør der korrigeres for antal af personer i husstanden. For det andet bør bundfradraget være aftagende med antallet af personer. For det tredje bør der skelnes mellem store og små børn. For det fjerde bør der korrigeres for anvendelse af boligen til erhverv. For det femte bør der korrigeres for el-biler i husstanden. For det sjette bør der korrigeres for el-varme i husstanden. For det syvende bør der korrigeres for boligform (lejligheder kontra parcelhuse, da førstnævnte har en række fællesfaciliteter, som f.eks. vaskekælder, trappelys mv.).

Herudover vil der være en række administrative problemer for elselskaberne, nemlig hvis familien flytter forsyningsområde i løbet af et år (gælder 10-15 pct. af husstandene), hvis husstanden har flere boliger i forskellige forsyningsområder (f.eks. sommerhus), hvis der udlejes værelser i boligen eller hvis flere familier ejer bolig sammen (f.eks. sommerhus).

Herudover vil det i praksis ikke være muligt at inddrage elforbruget af boliger i udlandet (f.eks. sommerhus i Sverige). Der vil således opstå favorisering af familier med feriebolig i udlandet.

Sidst men ikke mindst vil elselskaberne få adgang til en række relativt personfølsomme oplysninger om kunderne, nemlig om husstanden er udsat for skilsmisse, og hvem som i givet fald får børnene.

Endeligt vil delebørnsordninger blive meget problematiske at administrere (hvordan skal barnets bundfradrag fordeles på familierne?) Er forældrene enige om denne administrative fordeling? Hvad hvis fordelingen ændres i løbet af et år?.